

ІНТЕГРАЦІЯ БІЗНЕСУ, НАУКИ ТА ОСВІТИ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ

МЕРЗЛІКІНА Марія, здобувач вищої освіти
Спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування
Миколаївський національний аграрний університет

Анотація: *Описано можливості вдосконалення інтеграції бізнесу, науки та освіти в Україні, а також основні виклики цього процесу, обґрунтовано важливість інтеграційних процесів між цими секторами для забезпечення інноваційного розвитку, підвищення якості освіти та адаптації наукових досліджень до потреб сучасного ринку праці.*

Ключові слова: *інтеграція, наука, бізнес, освіта, інноваційний розвиток.*

В умовах глобалізації та стрімкого розвитку інформаційних технологій інтеграційні процеси між бізнесом, наукою та освітою стають надзвичайно важливими для забезпечення конкурентоспроможності країни. В Україні ці процеси набувають особливого значення, адже вони не лише сприяють економічному зростанню, але й формують нові підходи до навчання та наукових досліджень. Успішна інтеграція цих сфер може сприяти розвитку людського капіталу, впровадженню інновацій, ефективному реагуванню на запити сучасного ринку праці тощо.

Подібна проблематика вже вивчалася в працях українських науковців, зокрема Кизима М., Лібанової Е., Ільєнкової С. та інших. Цієї ж теми торкалися й багато іноземних авторів, таких як Уолтер Р., Мартін Т., Петерсон П. [1]. Це свідчить про актуальність даної теми не лише для України, але й для зарубіжних країн, оскільки існування тісних зв'язків між науковими, освітніми та бізнесовими структурами є запорукою інноваційного розвитку та адаптації до динамічних змін у глобальному середовищі.

Як поняття «інтеграція» означає об'єднання в єдине ціле, вищу форму взаємодії. В контексті бізнесу, науки та освіти воно передбачає створення тісних зв'язків між цими сферами з метою спільного розвитку інновацій, підвищення якості освіти та адаптації наукових досліджень до потреб ринку.

Для розуміння та аналізу цих інтеграційних процесів доречно розглянути типи такої інтеграції: інституційну інтеграцію, що має на меті створення нових інститутів та функціональну інтеграцію, яка виражається у

спільних дослідженнях, запровадженні нових освітніх програм тощо. Тобто інституційна інтеграція передбачає формування нових структур, які б об'єднували зусилля різних учасників процесу, забезпечуючи більш ефективну координацію та взаємодію. У свою чергу, функціональна інтеграція акцентує увагу на спільних ініціативах, які дозволяють реалізувати конкретні проекти, дослідження та освітні програми, що відповідають вимогам сучасного ринку праці. В Україні частіше зустрічається саме функціональний тип інтеграції, який виражається у співпраці закладів вищої освіти та наукових установ з бізнесом в рамках реалізації конкретних проектів та обміну знаннями.

У цьому контексті важливо зазначити, що інтеграція як процес вимагає не лише формальних угод, але й активної участі всіх сторін у процесах спільної діяльності. Залежно від конкретних цілей та умов, така співпраця може мати різноманітні форми та методи реалізації, що сприяють більш глибокому залученню учасників до спільної роботи.

Загальний список можливостей для взаємодії бізнесу, науки та освіти є доволі широким, зокрема таку інтеграцію можна впровадити в наступних формах: підписання угод про проведення спільних досліджень, здійснення консультаційної підтримки, створення мережі малих й середніх підприємств, що активно співпрацює з ЗВО з метою передачі знань та досвіду, запровадження окремих структур-посередників з метою стабільного сприяння розвитку інновацій, долучення до іноземних грантових програм, націлених на сприяння розвитку досліджень, впровадження інтегрованих навчальних планів, проведення майстер-класів та проектних форм навчання для здобувачів вищої освіти тощо [2, с.208].

Однак для України цей процес супроводжується рядом викликів, якими залишаються брак ресурсів для реалізації спільних проектів, а також нерегулярне фінансування з боку держави. Крім того, можуть існувати проблеми з комунікацією між учасниками, які можуть призвести до неузгодженості в цілях та результатах. Важливим аспектом є також необхідність адаптації освітніх програм до швидко змінюваних вимог ринку

праці, що потребує постійного моніторингу і внесення коректив у навчальний процес. Таким чином, для успішної інтеграції всіх трьох секторів необхідні спільні зусилля, стратегічне планування та стабільна підтримка з боку держави.

Отже, можна зробити висновок, що інтеграція відкриває нові можливості для інновацій, покращує якість освіти та відповідає на виклики сучасного ринку праці. Проте для досягнення успіху в цій сфері Україні необхідно подолати численні виклики, такі як недостатнє фінансування, проблеми в комунікації між учасниками та необхідність адаптації освітніх програм. Лише через спільні зусилля всіх учасників процесу та активну підтримку з боку держави можна створити ефективну систему, що сприятиме інтеграції, розвитку людського капіталу та інноваційних технологій.

Література:

1. Хаустова В., Решетняк О. Сучасні форми взаємодії та інтеграції освіти та науки: теорія та практика. Ефективна економіка. 2021. № 12. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2021.12.12> (дата звернення: 27.09.2024).
2. Інтеграція освіти та науки в Україні на базі моделі університету майбутнього: монографія. Харків:ФОП Лібуркіна Л. М, 2021. 424 с.

***Abstract:** The possibilities of improving the integration of business, science and education in Ukraine are described, as well as the main challenges of this process, the importance of integration processes between these sectors to ensure innovative development, improve the quality of education and adapt scientific research to the needs of the modern labor market is substantiated.*

***Keywords:** integration, science, business, education, innovative development.*

*Науковий керівник – СУРІНА Ганна,
к. філос. н., ст. викладач кафедри економічної теорії
і суспільних наук,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв*